

Nr 364

Av herr Isacson m. fl., om höjt anslag till Naturvård: Bidrag till naturvårdsupplysning m. m.

(Lika lydande med motion nr 456 i Andra kammaren)

Stigande inkomster och mera fritid har gjort det möjligt för allt fler människor att tillbringa en ökad del av året i naturen, en utveckling som ur många synpunkter är mycket glädjande. Men när en ström av människor vänder ut till naturen från städer och tätorter sker det ofta till priset av en rad negativa effekter, vilkas verkningar måste motarbetas så långt detta är möjligt. Det brister mycket i vårt sätt att umgås med naturen. Nedskräpningen är bara en av de påtagligaste följderna härav. Förstörande av vegetation och skador på djurlivet kan ofta förekomma och är ännu allvarligare.

Orsaken till dessa negativa effekter kan nästan alltid härledas till många människors totala okunnighet om de krav som naturen har rätt att ställa på oss. Man inser inte heller alltid de rent ekonomiska följderna av t. ex. nedskräpningen. Vad kostar nedskräpningen samhället? Alltmer av oförstörbara emballage strös över markerna och längs vägarna. Följderna blir ekonomiskt mycket kännbara för dem som har ansvaret för renhållningen. Det är inte bara det allmänna som drabbas. Framför allt inom de stora tätorternas närmaste omgivningar blir det de enskilda markägarna som, utan någon som helst gottgörelse från förstörarnas eller det allmännas sida, själva tvingas städa upp efter dem som skräpar ner.

Även om naturvårdslagen ställer väsentliga krav på oss, då vi vistas i naturen, och fastslår ersättnings skyldighet och straffpåföljd för dem som skräpar ner, så torde det vara klart, att det är praktiskt taget omöjligt att den vägen komma åt syndarna. Någon effektiv övervakning är ofta helt omöjlig att mobilisera. Endast någon enstaka gång kan den skyldige ertappas. Då denne döms för sin förseelse blir det sällan någon publicitet i tidningspressen. Det är inte tillräckligt intressant för den stora allmänheten och är dessutom en försyndelse som de flesta har mycket stort overseende med.

Man kommer med andra ord inte till rätta med dessa naturvårdsproblem utan en mera intensifierad upplysning. Vi måste göras medvetna om vårt ansvar gentemot naturen redan från barndomen. Skolan måste spela en mera aktiv roll i detta sammanhang. Naturvårdsupplysningen måste sedan fortgå

med hjälp av TV-radio och pressen, varvid organisationer med intresse för naturvård på olika sätt bör få tillfälle att medverka.

Mot denna bakgrund anser vi, att statens naturvårdsnämnds äskande om anslag för bidrag till naturvårdsupplysning m. m. bör bifallas av riksdagen med tillhoppa 760 000 kronor. Detta innebär en ökning med 310 000 kronor. Departementschefen har föreslagit en ökning med 50 000 kronor till 500 000 kronor.

Vi vill även föreslå att Kungl. Maj:t tar initiativet till en konferens kring naturvårdsupplysning. Vid denna bör förutsättningslöst diskuteras vilka metoder och vägar som bör prövas för att möjliggöra en effektivare naturvårdsupplysning. Till konferensen, som lämpligen bör ledas av statens naturvårdsnämnd, torde inbjudas de ämbetsverk och organisationer som kan tänkas medverka till en förbättrad naturvårdsupplysning samt representanter för TV-radio och pressen.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta

a) att till *Naturvård: Bidrag till naturvårdsupplysning m. m.* för budgetåret 1967/68 anvisas ett belopp av 760 000 kronor;

b) att i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå att en naturvårdskonferens anordnas angående möjligheterna till en intensifierad naturvårdsupplysning.

Stockholm den 25 januari 1967

Birger Isacson (h)

Roland Lundberg (h)

Mary Hultell (h)

Bo Skårman (fp)

Ivan Svanström (cp)

Nr 365

Av herr Nilsson, Yngve, och herr Arvidson, om åtgärder mot spridning av dynt.

(Lika lydande med motion nr 457 i Andra kammaren)

En av de vanligaste parasiterna hos nötkreatur är dynt. Dynten är ett mellanstadium för en av de bandmaskar som angriper människan. Om människan förtär kött innehållande levande dynt, utvecklas så småningom